

Verdens elendighet kan ikke beseire et penselstrøk

Angst, utilfredshet og skuffelse i en kunstners assosiasjoner

Enda engang står kreasjonsprosessen som et sentralt spørsmål i Adon Elmirs arbeider, og denne gangen gjennom hans nye utstilling «Assosiasjoner» som skal finne sted på Kafé Petit Paris i Moss fra 8. august til 3. september, og i Sarpsborg fra 5. september til 1. oktober.

I denne utstillingen prøver Elmir å problematisere spørsmålet om kreasjonsprosessen ved å søke etter skjulte elementer i menneskets sjeleliv. 16 bilder med blandet teknikk i de fleste, skal presentere kunstnerens forsøk på å vise til hvordan kunstverket reflekterer det objektive gjennom det subjektive, både i form og i innhold.

– Det viktigste i å stille ut på en kafé er å undersøke hvor stor kunstens innflytelse på den hverdagslige sfære kan være, mener kunstneren. Utstillingen vil også ifølge ham være tilgjengelig på Internett som nettutstilling, parallelt med utstillingen på Petit Paris.

– Der å skildre verden slik den virkelig er oppfyller for meg ikke kunstens mål, fordi det i den må finnes noe som går ut over dette, som det å skildre verden slik den ønskes eller fryktes, sier Elmir, og fortsetter: – Ved sin mystiske irrasjonalitet vil kunstverket stadig, bevisst eller ubevisst, forsøke å avspeile eksistensens motsetninger, både de materielle og de åndelige. Kreasjonsprosessen har ingen forutsetning. Den bygger ofte på uidentifiserbare og uklare prinsipper, og gjennom den blir man rammet av uro som gjerne kan kalles skapelsens besettelse som for meg.

– Skapelsens besettelse? Kan du forklare det?

– Den har ikke noe med «religion» å gjøre, men dukker opp fra ukjente avgrunner i kunstnerens indre, og bærer inne i seg en angst som overskygger forestillingsarenaer i kunstnerens sjel. Uten hensyn til hva kunstverket formelt og innholdsmessig er, handler den om å utføre arkeologiske undersøkelser i de kontinuerlig nyfødte rom gjennom kunstverkets tilblivelse. Kunstneren griper inn i det dunkle, det fremmede og det skjulte, og prøver å beskrive det menneskelige gjennom det personlige ved å frigjøre vesenet fra egne erfaringer, i et forsøk på å identifisere kunsten i en åndelig dialog mellom ens indre verdener og den virkeligheten som er utenfor en selv.

– **Beskriver du her kreasjonsprosessen generelt eller det du gjennomgår og opplever mens du lager dine verk?**

– Begge deler, men kreasjonsprosessen viser seg å utvilsomt være uforklarlig og tvetydig på en måte som gjør det å skulle definere den problematisk. Aller vanskeligst er det ofte å karakterisere den ut fra eget verk og egne erfaringer.

På hvilken måte er det vanskelig?

– For selve kunstneren er det en slags hensiktsløs bestrebelse, der det objektive møter det subjektive og tolkes og retolkes av ens egen tankeverden. I dette kan ofte skillene mellom det objektive og det subjektive, det ytre og det indre flyte inn i hverandre og skape noe helt nytt.

– **Tittelen «Assosiasjoner» peker tydeligvis på din beskrivelse av «kreasjonsprosessen». Er det noen sammenheng mellom disse?**

– Ja, denne utstillingens budskap handler først og fremst om kreasjonsprosessen. Jeg vil gjerne avslutte det teoretiske fokuset på denne problemstillingen, og deretter la prosessen fortsette å plage meg gjennom hvert eneste verk jeg arbeider med. «Assosiasjoner» er nettopp de uendelige forestillingsarenaer som er overskygget av angst, utilfredshet og skuffelse over en verden vi alle bevisst eller ubevisst står overfor.

– **Dette høres pessimistisk ut!**

– Nei, dette skal og må ikke bli oppfattet som et svart bilde av det vi mennesker har gjennomført til nå. Derimot og som jeg i flere anledninger har sagt, vil problemer og dilemmaer fortsatt bringe håp og lys i livet, og kunstens oppgave vil alltid være å forandre virkeligheten til noe bedre. Verdens elendighet kan ikke beseire et penselstrøk!